

Lag om radio- och teleterminalutrustning;

utfärdad den 30 mars 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om radioutrustning och teleterminalutrustning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om lagens tillämplighet när utrustningen ingår i eller är tillbehör till en annan produkt.

När det gäller användning av radioanläggningar och radiovågor för kommunikation finns bestämmelser i lagen (1993:599) om radiokommunikation. För televerksamhet finns bestämmelser i telelagen (1993:597).

2 § I denna lag avses med

utrustning: en produkt som är antingen radioutrustning eller teleterminalutrustning eller båda delarna,

radioutrustning: en produkt som möjliggör kommunikation med hjälp av utsändning eller mottagning av radiovågor inom ett frekvensområde som tilldelats markbunden radiokommunikation eller satellitkommunikation, eller en relevant komponent i en sådan produkt,

radiovågor: elektromagnetiska vågor med frekvenser från 9 kilohertz till 3 000 gigahertz som breder ut sig utan särskilt anordnad ledare,

skadlig störning: störning som äventyrar funktionen hos en radionavigations tjänst eller någon annan säkerhetstjänst, eller som på annat sätt allvarligt försämrar, hindrar eller upprepat avbryter en radiokommunikationstjänst som fungerar i enlighet med gällande bestämmelser, inbegripet störning av befintliga eller planerade tjänster på nationellt tilldelade frekvenser,

teleterminalutrustning: en produkt som möjliggör kommunikation och som är avsedd att direkt eller indirekt anslutas till ett allmänt tillgängligt telenät, eller en relevant komponent i en sådan produkt,

allmänt tillgängligt telenät: ett telenät som helt eller delvis används för att tillhandahålla teletjänster eller nätkapacitet till allmänheten,

teleoperatör: den som förvärvsmässigt bedriver televerksamhet.

¹ Prop. 1999/2000:51, bet. 1999/2000:TU7, rskr. 1999/2000:167.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse (EGT L 91, 7. 4. 1999, s. 10, Celex 399L0005).

3 § Lagen omfattar inte följande utrustning:

1. radioutrustning som används av radioamatörer enligt artikel S1.56 i Internationella teleunionens radioreglemente, såvida utrustningen inte finns att tillgå i handeln,

2. utrustning som omfattas av rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning³,

3. kablar och ledningar,

4. radiomottagarutrustning som är avsedd att användas endast för mottagning av radio- och TV-sändningar,

5. sådana produkter, apparater och komponenter som avses i artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart⁴ och

6. utrustning och system för ledning av lufttrafiken enligt artikel 1 i rådets direktiv 93/65/EEG av den 19 juli 1993 om definition och användning av kompatibla tekniska specifikationer för upphandling av utrustning och system för ledning av lufttrafiken⁵.

Byggsatser med lösa delar avsedda att byggas samman av radioamatörer och kommersiell utrustning som modifierats av och för radioamatörer betraktas inte som utrustning som finns att tillgå i handeln.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från denna lag beträffande utrustning som uteslutande används för verksamhet som rör allmän säkerhet, försvar och nationell säkerhet eller statens verksamhet på det straffrättsliga området.

Krav på utrustning

4 § Utrustning får släppas ut på marknaden och tas i bruk endast om den uppfyller de väsentliga egenskapskrav och de krav i övrigt när det gäller produktinformation, bedömning av överensstämmelse och märkning som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Radioutrustning får, utöver vad som gäller enligt första stycket, tas i bruk endast om användningen är förenlig med lagen (1993:599) om radiokommunikation och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att göra anmälan till tillsynsmyndigheten innan radioutrustning som använder frekvensband som inte är harmoniserade inom hela den europeiska gemenskapen släpps ut på marknaden. Om det behövs för att undvika skadlig störning, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter som begränsar rätten att släppa ut radioutrustning på marknaden, även om den i övrigt uppfyller gemenskapsrättens krav.

5 § Om utrustning uppfyller kraven i relevanta harmoniserade standarder, eller delar av dem, vilkas referensnummer har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning, skall det förutsättas att de väsentliga

³ EGT L 46, 17.2.1997, s. 25 (Celex 396L0098).

⁴ EGT L 373, 31.12.1991, s. 4 (Celex 391R3922).

⁵ EGT L 187, 29.7.1993, s. 52 (Celex 393L0065).

egenskapskrav som avses i 4 § första stycket och som omfattas av dessa standarder är uppfyllda.

6 § Även om viss utrustning inte uppfyller de krav som avses i 4 §, får den visas på handelsmässor, utställningar, demonstrationer eller liknande. Det skall dock tydligt anges att utrustningen inte får saluföras eller tas i bruk för-
rån den uppfyller kraven.

Anslutningsrätt

7 § Endast utrustning som uppfyller de krav som avses i 4 § får anslutas till ett allmänt tillgängligt telenät. En teleoperatör får inte av tekniska skäl vägra att ansluta sådan utrustning till telenätet.

Efter medgivande av tillsynsmyndigheten får dock operatören vägra att ansluta, koppla ifrån eller ta ur bruk utrustning som avses i första stycket, om den orsakar skada på nätet eller dess funktion eller medför skadlig störning. I nödfall får utrustningen kopplas ifrån omedelbart, om det krävs för att skydda nätet och användaren utan dröjsmål och kostnadsfritt kan erbjudas en alternativ lösning. Operatören skall då omgående underrätta tillsynsmyndigheten.

Tillsyn

8 § Den myndighet som regeringen bestämmer utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag och av föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

9 § Tillsynsmyndigheten har rätt att när det behövs för tillsynen

1. på begäran få upplysningar och ta del av handlingar,
2. få tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen, dock inte bostäder, och
3. hos den som tillverkar, till Sverige för in, saluför eller hyr ut utrustning få tillgång till denna för kontroll.

Myndigheten har rätt att få verkställighet hos kronofogdemyndigheten av beslut som gäller åtgärder enligt första stycket. Därvid får beslutet verkställas enligt utsökningsbalken.

10 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden och förbud som behövs för efterlevnaden av denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

I fråga om radioutrustning som har orsakat eller med fog kan antas komma att orsaka skadlig störning, får tillsynsmyndigheten meddela förelägganden eller förbud som begränsar eller förbjuder utsläppande på marknaden eller avser återkallelse från marknaden, även om utrustningen i övrigt uppfyller gemenskapsrättens krav.

I beslut om föreläggande eller förbud kan tillsynsmyndigheten sätta ut vite.

Straff

11 § Den som med uppsåt eller av oaktsamhet släpper ut utrustning på marknaden i strid med de krav som anges i föreskrifter, meddelade med stöd av 4 § första eller tredje stycket, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

12 § Den som med uppsåt eller av oaktsamhet till ett allmänt tillgängligt telenät ansluter teleterminalutrustning som inte uppfyller de krav som anges i föreskrifter, meddelade med stöd av 4 § första eller tredje stycket, döms till böter.

13 § Den som har överträtt ett vitesföreläggande eller ett vitesförbud skall inte dömas till ansvar enligt denna lag för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

14 § Utrustning som har varit föremål för brott enligt 11 eller 12 § skall förklaras förverkad, om det är påkallat för att förebygga brott och detta inte är uppenbart oskäligt.

Överklagande

15 § Tillsynsmyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut enligt denna lag gäller omedelbart, om inte annat har bestämts.

1. Denna lag träder i kraft den 8 april 2000, då lagen (1992:1527) om teleterminalutrustning upphör att gälla.

2. Utrustning får fram till den 8 april 2001 släppas ut på marknaden eller tas i bruk, om den uppfyller kraven för detta enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

MONA SAHLIN
(Näringsdepartementet)